

Наталія Олександрівна ЗАДОРЖНА,

курсантка групи Ф1-102

Харківського національного університету внутрішніх справ

Віталій Олегович НАЙДА,

дознавач сектору дізнання

Харківського районного управління поліції № 2

НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ШКОЛЯРІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Національно-патріотичне виховання у сучасних умовах виступає провідним напрямком просвітницької діяльності, спрямованим на підвищення рівня розвитку та правової культури молоді.

Національно-патріотичне виховання – це діяльність органів державної влади, підприємств, установ, організацій для формування патріотичної свідомості молоді, готовності до виконання громадських обов'язків, підвищення вірності та любові до Батьківщини.

Національно-патріотичне виховання школярів як окремих напрямків такої діяльності забезпечує цілісність народу, об'єднання представників різних етносів та регіонів країни, соціально-політичну стабільність у державі. Основними ознаками патріотизму є засвоєння національних цінностей, культури, мови, шанобливе ставлення до історичної пам'яті. Виховання у молодого покоління почуття патріотизму, відданості справі зміцнення державності, активної громадянської позиції нині визнані проблемами загальнодержавного масштабу. Головне у національно-патріотичному вихованні – це відродження духовності та моралі, що базується на системі загальнолюдських цінностей і вбирає у себе національні, культурні, професійні та інші інтереси щонайширших верст населення.

Зазначимо, що початку повномасштабної війни в Україні для школярів проводилися патріотичні заходи у формі лекцій, бесід, розповідей, екскурсій до музеїв військових частин, зустрічей з ветеранами війни, праці, правоохоронних органів, походів місцями бойової слави, пошукової роботи. Проводилися виховні години, тематичні заходи присвячені вшануванню мови свого народу.

З початком війни життя українців кардинально змінилося. Великих змін зазнала освіта, особливо середня освіта, адже заняття проводяться у дистанційному режимі за допомогою онлайн-ресурсів та платформ. Діти сприймають війну більш емоційно, тому характерними є зміна настрою, страх, тривога, паніка, перепади настрою. Учителі мають звертати увагу на знання учениками базових

правил поведінки в різних екстремальних ситуаціях. Наприклад, під час артобстрілів, при виявленні підозрілих чи вибухонебезпечних предметів.

Досліджуючи національно-патріотичне виховання школярів, необхідно визначити шляхи його вдосконалення в умовах війни. Найбільш поширеними масовими заходами є відзначення державних та релігійних свят, тематичних вечорів, тижнів з різних навчальних предметів, участь школярів в організації загальнодержавних свят.

Насамперед, слід відволікти школярів від тривожних подій за допомогою духовного стержня нації, а саме мови. Вона відіграє провідну роль у патріотичному вихованні, впливає на національну свідомість.

Необхідно влаштовувати зустрічі з бійцями Збройних сил України, територіальної оборони, Національної поліції України. Бійці можуть найточніше розповісти дітям про побутові, особисті, ціннісні аспекти війни. У зонах, де ведуться бойові дії, можна влаштовувати зустрічі на онлайн-платформах і залучати до них представників різних верств населення.

Зараз важливе місце займає допомога бійцям з боку мирних жителів, які збирають кошти, закупають харчові продукти, засоби захисту. Дітей також можна до цього залучити, а саме проводити з ними майстер-класи, на яких вони виготовлятимуть маскувальні сітки, домашні напівфабрикати, інші необхідні речі і відправлятимуть їх бійцям.

Також для школярів можна проводити онлайн-заняття про героїв сучасності, які поклали своє життя за щасливе майбутнє українців. Для дітей можна влаштовувати тренінги, на яких говорити про події сьогодення.

Національно-патріотичні заняття підвищать активність та зацікавленість історичним та культурним минулим України, сформулюють здатність критично мислити, виховують ціннісні засади громадянського суспільства.

Школярі мають навчитися поважати державну символіку. Прапор, Гімн, Герб – це втілення боротьби народу за самовизначення. Ці символи, створені внаслідок історичного та культурного розвитку країни, пов'язані з готовністю до здійснення національних завдань, забезпечення національних інтересів.

Для школярів необхідно проводити профорієнтаційні заходи, спрямовані на підвищення зацікавленості молоді у подальшій державній службі, зокрема у правоохоронних органах України. Також у рамках подібної профорієнтаційної роботи можливо проводити

онлайн майстер-класи з надання домедичної допомоги та прийомів самозахисту.

Таким чином, патріотизм невідкладний часу. Це почуття робить нас гуманними, справедливим людьми, які поважають культуру та історію країни. В умовах війни національно-патріотичне виховання потребує нових заходів і підходів, використання інноваційних методів. Лише систематична робота педагогічного колективу з виховання особистості може допомогти підростаючому поколінню бути гідними носити звання громадянина, патріота України.

Одержано 09.06.2022

Радмила Володимирівна ЗАДОРЖНЯ,

*курсант 2 курсу науково навчального інституту права
та підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*

Науковий керівник:

*доцент кафедри гуманітарних дисциплін
та психології поліцейської діяльності
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ,
кандидат психологічних наук, доцент **І. О. Шинкаренко***

ПРОСТИТУЦІЯ ЯК ОДНА З ФОРМ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ

З точки зору психології заняття проституцією є справжнім психічним розладом. Якщо бути точніше то, це пов'язано з нав'язливими ідеями легкого заробітку та моральним вигоранням.

Для початку з'ясуємо, що ж являє собою проституція. Проституція-найдавніша з професій, що здобула погану славу в суспільстві, але неминуче затягує у свої мережі дівчат, які прагнуть легких грошей. Тобто, це вступ за плату у випадкові, сексуальні відносини. В першу чергу, вступ у такі відносини обґрунтований бажанням отримати грошову вигоду, а не особистою симпатією[2].

Переважає більшість повій – жінки віком від 12 до 34 років, серед яких майже половина неповнолітні. Складно сказати, що відіграє тут головну роль: сам психічний розлад, що змусив дівчину піти на цей крок чи робота яка з часом викликала дисбаланс. Але ці речі зазвичай взаємопов'язані. Також сюди можна віднести безладні статеві зв'язки. Проституція залежить від взаємовідносин цієї особи з різними соціальними групами. І оскільки серед соціальних груп найбільш значущою є сім'я, виділяють такі причини: неблагополучні